

psykiske problemer, som de pågældende personer, der modtager behandling, måtte have.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Hvis man læser beslutningsforslaget, specielt bemærkningerne og også noget af det materiale, som forslagsstillerne har tilvejebragt for ordførerne forud for denne debat, er det i hvert fald mit indtryk – men det er klart, at det kan man selvfølgelig komme efter under udvalgsarbejdet – at der er store mangler i forhold til de tilbud, som der gives de grønlandske indsatte. Derfor synes jeg da, uanset det dokumentationsbehov, som ministeren føler at udvalget og måske også ministeren selv kan have – og det er jo selvfølgelig altid et sagligt, godt udgangspunkt at have for en debat – at jeg alligevel må høre, om det er regeringens opfattelse, at de nuværende tilbud er tilstrækkelige.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har ikke grundlag for at kritisere de initiativer, som den tidligere regering iværksatte, og hvor vi via besvarelsen af spørgsmål nr. 1 også har indhentet udtalelser fra Anstalten ved Herstedvester, for så vidt angår, hvilke behandlings tilbud der allerede bliver givet i dag. Det finder jeg overhovedet ikke grundlag for at kritisere, og derfor er der naturligvis ikke nogen aktuelle planer fra regeringen om at ændre på de ordninger, som allerede fungerer på stedet.

Men vi medvirker meget gerne til at skabe større klarhed under udvalgsbehandlingen, så Folketingets medlemmer får et større overblik over de tilbud, som bliver givet til grønlandere, der sidder og afsoner i Anstalten ved Herstedvester.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har også et spørgsmål til ministeren efter ministerens svartale.

Vi blev jo alle sammen glade, da vi hørte, at Retsvæsenkommissionens betænkning er på trapperne. Det har den været i 10 år; selvfølgelig har de først brugt meget tid på det indledende arbejde, men nu er det så 10-året for Retsvæsenkommissionens nedsættelse, hvor betænkningen endelig er færdig og foreligger på både dansk og på grønlandsk.

Men så kan jeg altså forstå, at ministeren regner med, at der skal være en længere fase bagefter, hvor forskellige parter skal have denne her meget store, omfangsrige betænkning i høring. Jeg vil gerne spørge, om ministeren har en holdning til, hvor lang den høringssfase skal være.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at det jo må være en nogenlunde normal høringssrunde, for så vidt angår betænkninger af denne her størrelse.

Det, jeg nok er mest optaget af, er, at vi ikke, fordi vi behandler beslutningsforslaget i dag, begynder at lægge et pres på politikere i Grønland eller på den grønlandske befolkning, der også skal have en mulighed for at diskutere betænkningen.

Jeg synes, at det rigtige er, at vi i god overensstemmelse med hinanden drøfter det, som betænkningen indeholder, også ser på høringssvarene, og så må det jo i sidste ende være op til en forhandling, hvorledes tingene skal udmøntes i praksis.

Så det er ikke fra min side et forsøg på at trække tingene i langdrag. Det er ikke sådan, at høringssunden skal være helt exceptionelt lang, blot fordi det er en betænkning, der vedrører Grønland, men jeg synes, at tingene skal have en ordentlig behandling, ikke mindst når de har været så lang tid undervejs og er blevet så grundigt gennemarbejdet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Er ministeren bevidst om, at jo længere tid høringssfasen tager, jo større bliver presset på regeringen for at foretage sig et eller andet? For de mennesker, der sidder i Herstedvester, og som ikke har nogen udsigt til at komme hjem til Grønland og afsonen resten af deres dom, har jo ikke nogen udsigt til løsning, så længe vi blot sender tingene i høring og ikke foretager os noget i Folketinget.

Så det pres, som ministeren siger man ikke skal lægge på nogen, ligger jo på regeringen selv, jo længere den lader den høringssfase være.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jeg fuldt ud opmærksom på, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, og det eneste, som er mit og regeringens sigte, er, at betænkningen får en god og grundig behandling, og at man så finder